

תל. 602

מפני שלטון-הטרור. רודן שאינו מפחיד. הריהו רודן אבוד. הרוכלים עצמם קמי נגד נוגשיהם, והם חיללו אותם. ועוד פרס פיקאנסי מאתו מאמר שציטטתי. בהמשך נאמר בו: "אותו רגע התארגנה במערכת ההגנה אביבית, ממש מעטפה, עתודה שתגדלת. היא ראשון היה הקורא אלי תבור, מרחוב זאנטי ויל 17, תל-אביב, שהופיע ביום החמישי בבוקר, התנדב לנסוע מיד לחיפה, למכוד ברחובותיה גליונות של העולם הזה. תוך שעות מסעות נרשמו עשרות רבות של מתנדבים נוספים. הפעם לא היה צורך ב"שרותם".

כעבור שנים נחקבל אותו קורא. אלי תבור, ככתב במערכת. עתה הוא הכתב הראשי שלה.

★ ★ ★

הקורא צבי יהודאי מנתניה הצטרף, כנראה למסע-ההתערורות של יוסף אלמוגי ושלח לי פתק אירוני בנו הלשון: "הייתי נורא מעוניין לדעת איך היה העם"

"מגדלור בחופי הכרך"

מגיב אילו הפסקת, או לפחות אימת להפיטק, את הוצאת שבועוןך, כל עוד לא יקבלו את הדעות וההצעות שאתה וחברך מפרסמים בו.

"האם היו באים ומתחננים בפניך? אוא. המשך? חוזר בך מצדך זה, המאיים חלילה באובדן כלי כה יקר, אחוה, עדין, אמית, וכי וכי? באמת, מה יקרה? "

"אתה הרי ספורטאי מבטן ומלידה. שמא באמת תנסה?"

אין כל צורך בכך, הקורא יהודאי. דויד בן-גוריון נבחר אחת לארבע שנים, בבחירות לכנסת. משך ארבע שנים אלה הוא יכול לעשות כעולה על דעתו, כי יחסי-הכוחות בכנסת נותנים את השלטון בידו. כיוי הוא לצפצף על העם — אי כך, לפחות. נדמה לו לאחרונה, יכול הוא לאיים בפניו שה, מתוך אמונה שאיש לא יצליח להרכיב ממשלה בלעדיו, וכי ישאר אחריו תוהו ובוהו. יכול הוא להפעיל את נשק הסחיטה נגד המדינה, נגד הממשלה, נגד מפלגתו שלו.

ואילו אנו, אנשי העולם הזה, נבחרים אחת לשבוע. בכל שבוע יכול אתה, הקורא יהודאי, ואלפים כמוך, פשוט להפסיק לקנות את העתון. הצבעת איאמון כזאת תביא בעיקבותיה, אוטומאטית, לחיסוד העולם הזה.

מאז נטלנו לידנו את העולם הזה, עמדנו עד כה 568 פעם בבחירות אלה — הבחירות הדמוקרטיות ביותר במדינת ישראל. עם הופעת גליון זה נערכת, השבוע, הצבעת-האמון ה-569.

★ ★ ★

בראשית השבוע ערך התיאטרון הקאמרל הצגה שלפני-הצגת-הבכורה למחזהו מו סטיוארט. התלונן לפני ידיו שנכח באולם: "מה עשיתם לנו? איאפשר היה להקשיב לדברי השחקנים, כי כל הזמן עבר רחש באולם? זה אלמוגי! זה פוס! זה אשכולי!" כמה מן הצופים אפילו באו לאולם מצוידים ב"גליון האחרון של העולם הזה".

לוי אשכול

פעם סיפר לי חבר כיצד נשאר לבדו בשוהה מנותקת, כשהוא יורה ממיקלצו לעבר האויב המתקדם. היה ברור לו כי תחמושתו תאול חוץ עשר דקות — ואז יבוא סופו. בדיוק כשהגיע למסקנה זו, שמע רעש מאחוריו. חצי תריסר משוריינים משלנו בלטו על קו הרקיע, כאשר הם דוהרים לקראתו.

שאלתיו איך הרגיש, אותו רגע. השוכתי נחרתה בוכרוני: "יותר טוב."

★ ★ ★

בימים האחרונים, אני נזכר כמעט בכל יום בספור זה. כי מצבנו דומה לו במקצת. מזה ארבע שנים וחצי אנו מתריעים בכל שבוע מפני הסכנה הגלומה בניבוש הכת הדריקטאטורית של דויד בן-גוריון ונערי הצרו.

מי לא חשד בנו שאנו עדת מטורפים? מי לא האמין, לפחות, שאנו מפרזים עד כדי זעזעה? כמה מאנשי-הרוח במדינה לא עיקמו את חוטמם למראה ה"צעקנות" של אנשי העולם הזה, "רואי-השחורות" המרכיאים את רוח האורח?

עתה עומדים אתם אנשי-הרוח עצמם בחזית אחת עימנו — וכפיהם אותה האזרה החמורה שהושמעה לפני שנים בעתון זה. החשש מפני הדריקטאטורה במדינה שוב אינו נחלתם של מטורפים. כיום זה ממש דבר מכובד, כמעט סנובי.

הטובים בין אנשי-הרוח מודים כיום, בכנות יפה, כי עשו לנו עוול. דומני כי הביטוי ההולם ביותר לרוח החדשה ניתן במכתבו של יוסף ליבס, מתרגם אפלטון הנודע, בתשובה לאי-האריך שטען, כי מי שאמר לפני שנה "הגידו כן לזקן" אינו רשאי עתה לכפור בפולחן-המנהיג של ה"אחד-בדורו". טען ליבס:

"יש שאדם מבין תופעה מסוימת לא בשלבה הראשון, ואפילו הוא פרופסור לי פילוסופיה... טוב שמי שלא הרגיש בדבר בתחילתו, לפחות יעמוד על כך בשלבים מתקדמים יותר. כפי שנראה לי, הגענו לשלב מתקדם מאוד."

העולם הזה הכיר את התופעה המסוימת והזהיר מפניה עוד בראשית השלב הראשון. על כך השמיצונו, ביוזנו, רדפנו ונידונו. איך אנתנו מרגישים כיום, כאשר אנו רואים את עצמנו בחברת אנשים כה מכובדים מכל הזמנים, מיטב הציבור הי אקדמאי בישראל? "יותר טוב."

★ ★ ★

האם אתה זוכר את הקאריקטורה של שמואל ("ברתור") בק, שהופיעה מעל לכר-תרת, "המגדלור בחופי הכרך" לפני כמעט שש שנים, בגליון העולם הזה (918)? היה זה שבוע אחרי התחלת המערכה הגדולה של העולם הזה נגד חושיסטאן — משטרי-הטרור של חושי ואלמוגי. הקאריקטורה הופיעה כליחי למאמר שתיאר מה קרה בחיפה כאשר הופיע הגליון הקודם, שהכריז מלחמה על החושיסטים. נאמר בו, בין השאר:

"לא יבט עוד הדיו על עמודי העתון, כשהופעה המכונה הגדולה. פקחים עירוניים בחזים איימו על מוכרי-העתונים. פקידים עירוניים בכירים התרוצצו בין החנויות. אחד מעסקני הרוכלים הכריז חרם רשמי, אסר על מכירת העתון, טען כי רוכליו קשורים לחייסולמות עם אבא חושי". "היה זה כאילו רצו ראשי העיר לאשר בצורה חזותית, גלויה לכל עין, את ה"האשמה שאומנם שולס הגאנגסטריזם בבית העירייה. מעולם לא הופגן שלטון האגרוף, שלטון הכוח הגט, בחוצותיה של עיר, בי צורה כה גלויה כמו הפעם. ... בקיוסקים עצמם נעלמו העתונים מטווח הראייה. אחדים סירבו למכור את העתון בכלל. אחרים מכרוהו במחנות, מתחת לזנבן, כמו בימי-הזוהר של השוק ה"שחור"..."

מיהו אותו "אחד מעסקני הרוכלים" שאירי גן אז את החרם על העולם הזה, חרם שנשבר על-ידי הקוראים עוד באותו יום? שמו משה יצחק, האיש שהיה ממונה על אירגון רוכלי חושיסטאן. השבוע הוא גידון לשלוש שנות מאסר, מהן חצי שנה מאסר ממש — על קבלת שוחד, איומים באלימות, ועוד.

מי היה המקשר בין צמרת חושיסטאן לבין יצחק, האיש שנתן את ההוראה? שמו יעקב צרפתי, והוא עומד עתה לדין על לקיחת שוחד מרוכלים.

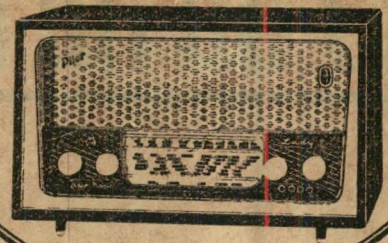
אכן, מי שמאמין באמונות תפלות יכול להגיע לכלל מסקנה כי רובצת קללה על כל המרים את ידו נגד העולם הזה. יש גב הסבר יותר הגיוני: אחרי שהעולם הזה גילה ברבים את תעלולי שניים אלה, יחד עם שאר שליטי חושיסטאן, נמוג הפחד

פילוס רדיו

Pilot Lady

אנטנת "פרדיט" פנימית. 6 מנורות. רמקול "8". כל הגלים.

ENGLAND

U. S. A.

קפיטולניק

תל-אביב, רחוב הרצל 40 (פנת לוינסקי), טל: 82642

בדי ריפוד מובחרים ומודרניים

Sharonit 4

אם ראית! מנקה מהר מחי שחן, זעה, וזילון נחמי מאכלים שחנים כירות ויין - הכל בד

שרונית 4

להשיג בכל בתי מרקחת וספומריה

כריכות שנת 1960

במשרדי "העולם הזה", תל-אביב, גליקסון 8 (עלייד כיכר דיזנגוף) מתקבלים לכריכה כרכי 1960 (וגם כרכי שנים קודמות).

מחיר הכריכה הוא 5. ל"י הכרך (כולל משלוח בדאר, למעוניינים בכך), ואפשר לרכוש גליונות חסרים במחיר 60 אגורה הגליון.

שעות קבלת הכרכים: יום שני וחמישי בשבוע בין השעות שש עד שמונה אחרי-הצהריים.

העולם הזה, שבועון החודשות הישראלי המערכת והמנהלה: תל-אביב, גליקסון 8, טלפון 26785, ת.ד. 136 • מען מברקי: עולמפרס • דפוס משה שהם בע"מ, ת.א. עין 6 • העורך הראשי: אורי אבנרי • המו"ל: העולם הזה בע"מ.